

Sekretær) og et Landsudvalg paa 7 Medlemmer, som fik den endelige Afgørelse vedrørende Ydelsen af Saneringslaan. Hvis Gældsudvalget fandt, at der var Grundlag til Stede for Ydelsen af et Saneringslaan, skulde det i et Møde med Skyldneren og hans Kreditorer fremlægge Forslag til en Gældsordning. Fremkom der da fra Kreditor, Kautionist eller anden Køber et Bud paa Ejendommen, der *laa over*, hvad denne efter Udvalgets Skøn kunde forrente, skulde *Ejendommen overdrages den bydende*, hvis det blev godtgjort, at vedkommende vilde være i Stand til at indfri de af Købet følgende Forpligtelser. Skyldneren fik dog Ret til at trække sin Begæring om Gældsordning tilbage og kunde ogsaa opnaa en 14 Dages Frist til at gøre Forsøg paa at rejse Sikkerhed for, at han selv til den paagældende Pris kunde blive i Stand til at fortsætte Ejendommens Drift og tilsvare sine Forpligtelser. Hvis Resultatet af Forhandlingerne blev, at Skyldneren beholdt sin Ejendom, kunde der ydes ham et Saneringslaan paa højst 25 pCt. af Ejendommens Panteværdi. Som Ejendommens sidste Prioritet skulde Laanet kunne placeres saaledes, at den samlede Behæftelse ikke oversteg, hvad Gældsudvalget havde fastsat som Forrentningsværdien. — Med Hensyn til eventuel *Afstaaelse af Jord* indeholdt Mindretallets Forslag de i Lovens §§ 9 og 11 optagne Bestemmelser (se foran).

Det konservative Mindretal lagde ligesom Venstre afgørende Vægt paa, at der inden eller samtidig med Gennemførelsen af Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gældsforhold blev truffet Foranstaltninger til Gavn for Landbruget som Helhed. Mindretallets Forslag indeholdt derfor for det første et Afsnit om en *varig Kornordning*, der bragte Prisen paa indført Korn op til 15 Kr. pr. 100 kg, hvorved man mente at have skabt Grundlag for en Omlægning fra Korn dyrkning til Grovfoderproduktion, der gav flere Foderenheder, uden at Omlægningen medførte Gene for andre Erhverv. Gennemførelsen af den paatænkte Ordning, der ganske svarede til Mindretallets Lovforslag om en Kornordning (se B. Nr. 37), var foreløbig baseret paa det bestaaende Valutaattestsystem, og der skulde derfor inden Udgangen af 1937 foreslaas Ændringer vedrørende dette Forhold.

Mindretallet stillede dernæst Forslag om Ændringer i Lovgivningen om *Beskatning af faste Ejendomme*. Da Forslaget i det væsentlige svarede til Forslag, der i de foregaaende Samlinger Gang paa Gang er forelagt fra konservativ Side, skal her blot anføres, at det var Hensigten at nedbringe Ejendomsskatterne i *Sogn og Amt* til *Niveaueet før Krigen*, at begrænse Ejendomsskatterne til *Amtet* til *højst 2,5 pro mille* af den samlede skattepligtige Ejendomsværdi og at nedsætte Grundskylden til *Staten* fra 1,5 til 1,2 pro mille, Skovskylden